

XLVI.

Forslag til Lov

om

**Ændring i Lov af 13. Marts 1903 om Tillæg til Lov om
Lodsvæsenet af 13. Juni 1879.**

(Fremsat i Landstinget den 15. November 1905 af Forsvarsminister *J. C. Christensen*.)

I.

I den ved Lov af 13. Marts 1903 ændrede § 31 i Lov om Lodsvæsenet bortfalder 5te og 6te Stykke, og i Stedet indsættes følgende Stykker:

Naar Lods benyttes under Bugsering, betales — dog med de under 1 og 2 nævnte Undtagelser — Lodspenge saavel af det bugserende Fartøj som af det eller de bugserede Fartøjer (Skibe, Pramme, Lægtene el. lign.), saafremt de kun kunne navigere ved Bugserhjælp; ere de derimod i Stand til at navigere uden saadan Hjælp, skal kun det eller de Fartøjer, der have taget Lods, betale Lodspenge, men Lodsens har da kun Ansvar for det Fartøj, hvori han befinder sig, og de øvrige Fartøjer ere ham uvedkommende.

1. Et Bugserfartøj, der driver Bugsering som Erhverv, skal dog kun betale Lodspenge, naar det har tilkaldt Lods til egen Vejledning.

2. I Farvande, hvor der er Lodstvang, og hvor Forholdene nødvendiggøre, at Lodsens maa have Opsigt med alle samtidig bugserede Fartøjer, kan Ministeren dog træffe Bestemmelse om, at ethvert af Fartøjerne, ogsaa Bugserfartøjet, skal betale Lodspenge, medens Betaling af Hjemrejse- og Etmaalspenge, hvis saadanne skulle erlægges, deles mellem de enkelte Fartøjer. Dog ere Bugserfartøjer, der ere hjemme-hørende i disse Farvande, fritagne for Lodspenge m. m., medmindre de have tilkaldt Lods til egen Vejledning.

Under Bugsering i Lodsfarvand skal Lodsernes Eneret til Lodsning anses for krænkert, naar en i det paagældende Farvand ukendt Fører af et Fartøj lader sig bugseres gennem Farvandet uden at benytte Lods, og der vil da kunne gøres Ansvar gældende i Henhold til Lodslovens §§ 12 og 13. Naar en Skibsfører som saadan tre Gange har benyttet Lods i et Farvand, anses han for at være tilstrækkelig kendt i dette til selv at navigere sit Fartøj ogsaa under Bugsering. Paa Forespørgsel af Stedets Lodser skal